

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Codreanu Andrei și ultimul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Codreanu Andrei XXXX, născut la
xxxx, originar și domiciliat în
s. XXXX, r-nul XXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. **prima instanță:** 20.01.2020 – 11.11.2020;

2. **instanța de apel:** 16.12.2020 – 05.10.2021;

3. **instanța de recurs:** 16.12.2021 – 23.02.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 11 noiembrie 2020, Codreanu Andrei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și conform Legii i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

Conform art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu fixarea unui termen de probațiune de 3 (trei) ani, dacă în această perioadă condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Acțiunea civilă s-a admis parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Codreanu Andrei în beneficiul lui Culeanu Valeriu a prejudiciului moral cauzat în prin infracțiune în sumă de 100 000 (o sută mii) lei și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă 10 000

lei, în total suma de 110 000 (o sută zece mii) lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca nefondată.

Cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor pe dosar în sumă de 23933,70 lei au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Codreanu Andrei la 21.11.2018 în jurul orelor 17:00 fiind deținător a permisului de conducere valabil categoriei mijlocului de transport pe care îl ghida, nefiind în stare de ebrietate, se deplasa cu automobilul marca „Mercedes” model „Sprinter” cu n/î xxxx pe traseul Ghelăuza Strășeni. În timpul deplasării, Codreanu Andrei nu a ținut seama de totalitatea factorilor ce caracterizau condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectorul drumului, intensitatea și nivelul de organizare al traficului rutier, de care va trebui să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului, încălcând astfel prevederile art. 22 din Legea privind siguranța traficului rutier nr. XVI din 07.06.2007 și pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, nu a apreciat corect situația reală pe carosabilul pe care se află vehiculul la momentul respectiv, continuând deplasarea și ca urmare, ajungând pe traseul Ghelăuza-Strășeni, 80 metri până la indicatorul rutier sfârșitul localității „Ghelăuza”, din imprudență a comis tamponarea pietonului Culeanu Andrei, care traversa partea carosabilă a drumului. Ca urmare a impactului violent produs, pietonului Culeanu Andrei i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de traumă acută cranio-cerebrală, fractura bazei craniului, comă cerebrală profundă, după care fiind internat în spital a decedat.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura raionului Strășeni Mariana Stănilă a declarat apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Codreanu Andrei să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 ani și 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, instanța de judecată incorect a stabilit lui Codreanu Andrei o pedeapsă aplicând prevederile art. 90 Cod penal, deoarece inculpatul Codreanu Andrei intenționat a comis o infracțiune care conform art. 16 alin. (4) din Codul penal face parte din categoria celor grave, care prevede drept măsură de pedeapsă închisoare de până la 7 ani, săvârșită din imprudență (încredere exagerată sau

neglijență). Inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, deși probele au demonstrat incontestabil comiterea accidentului rutier cu decesul persoanei.

Analizând probatoriul administrat în faza urmăririi penale în colaborare cu declarațiile martorului Bulat Anatolie, Dobrea Iurie, care sunt și ei șoferi de maxi-taxi, l-au mai văzut anterior pe Culeanu Andrei traversând strada, dar aceștia spre deosebire de inculpatul Codreanu Andrei au ținut seama de totalitatea factorilor ce caracterizau condițiile rutiere, de existența unor obstacole pe sectorul drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care urma să țină seama și inculpatul Codreanu Andrei la determinarea vitezei, și a modalității de conducere a vehiculului, fapt de care nu a ținut cont, manifestând neglijență tamponând pietonul Culeanu Andrei, sau chiar inculpatul a declarat că au mai fost cazuri când a reușit să manevreze automobilul sau să stopeze în siguranță ca să nu comită accident rutier.

Astfel, instanța de judecată urma să-i stabilească inculpatului o pedeapsă mai aspră pentru a curma încrederea infractorilor că vor fi blând pedepsiți în cazul comiterii infracțiunilor din această categorie, mai ales că viața persoanei și integritatea corporală a participanților la trafic au prioritate. Prin pedeapsa aplicată de către instanța de judecată nu se va realiza scopul legii penale, cu atât mai mult că inculpatul poate din nou să comită o infracțiune similară, dând dovadă de neglijență sau încrederea exagerată. Toate aceste circumstanțe enumerate mai sus demonstrează faptul că corectarea inculpatului și atingerea scopului legii penale este posibilă doar cu privarea acestuia de libertate și izolarea de societate.

3.1. La 06 aprilie 2021 de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Radu Sâli a fost declarat apel suplimentar prin care a solicitat, de comun cu cele solicitate în apel de către procuror, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform căreia de rând cu solicitările procurorului Mariana Stănilă, Codreanu Andrei să fie obligat la plata cheltuielilor judiciare suportate în cadrul procesului penal, pentru efectuarea expertizelor medico-legale și judiciară nr. xxxx din 23.02.2019 - 320 lei; expertizei auto-tehnice; raportul de expertiză judiciară nr. xxxx nr. xxxx din 20.11.2019 - 19 820 lei și testului alcooscopic - 25,70 lei, în sumă totală de 23 933,70 lei.

În motivarea apelului suplimentar acuzatorul de stat a invocat că, efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o, ca urmare cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

3.2. La fel, nefiind de acord cu sentința primei instanțe, a declarat apel și avocatul Roman Crivenco în numele inculpatului prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri privind achitarea inculpatului Andrei Codreanu de învinuirea adusă privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei incriminate.

În motivarea apelului partea apărării a invocat faptul că Codreanu Andrei este nevinovat și urmează a fi achitat din următoarele motive: nemotivarea de către prima instanță a sentinței; lipsa în acțiunile lui Codreanu Andrei a încălcărilor Regulamentului circulației Rutiere; interpretarea arbitrară de către prima instanță a circumstanțelor accidentului rutier prin efectuarea unor calcule neargumentate științific și inexplicabile cu referire la date neconfirmate în mod corespunzător; existența probelor care confirmă nevinovăția lui Codreanu Andrei; caracterul ilegal al acțiunilor victimei.

1. Motivarea condamnării se conține într-o singură pagină și fără aprecierea probelor care au fost enumerate, ci doar cu referire la niște calcule aceasta fiind întreaga „motivare” a sentinței de condamnare a unei persoane la închisoare pe un termen de 4 ani.

2. Lipsa în acțiunile lui Codreanu Andrei a încălcărilor Regulamentului circulației rutiere. Pe lângă învinuirea asupra căruia instanța nici nu s-a expus cu referire la încălcarea prevederilor art. 22 din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07.06.2007 Andrei Codreanu a fost învinuit de încălcarea prevederilor pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c), și d) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009. Prima instanță a reținut că Andrei Codreanu trebuia să se ghideze de aceste prevederi. Aceste prevederi sunt normele necesare a fi respectate de orice conducător auto la adaptarea vitezei de deplasare. În speță nici acuzarea și nici judecătorul nu au putut afirma cu referire la probele concrete că Andrei Codreanu a încălcat regimul de viteză sau că nu a ținut seama de factorii prevăzuți la art. 45 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea de guvern nr. 357 din 13.05.2009.

3. De către acuzare s-a invocat încălcarea de către Andrei Codreanu a prevederilor pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, care prevede că: „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori:

- a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția;
- b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase;
- c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii;
- d) situația rutieră.”

Această normă în mod structural se regăsește în Secțiunea a 3-a Intitulată „*Viteza de deplasare și spațiul între vehicule*”. Conform prevederilor art. 51 alin. (2) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22.12.2017, denumirea articolului cuprinde cuvântul „articolul” și numărul de ordine al acestuia, precum și exprimă succint obiectul de reglementare, fără a avea o semnificație proprie în conținutul articolului. Prin urmare această normă (pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Regulamentul circulației rutiere) reieșind din denumirea sa se referă la respectarea limitei de viteză stabilite și la criteriile care determină ajustarea acesteia. Nici acuzarea și nici judecătorul nu a indicat la modul direct că Codreanu Andrei a încălcat regimul de viteză stabilit. Acest fapt pe de o parte nici nu poate fi afirmat, deoarece viteza de deplasare a automobilului din speță nici nu a putut fi stabilită în baza unor probe concludente, iar pe de altă parte nici nu există dubii referitor la depășirea limitei de viteză de 50 km/h stabilită pentru porțiunea de drum unde a avut loc accidentul reieșind din multitudinea declarațiilor martorilor și a inculpatului.

Acuzarea a indicat în abstract cu referire la prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Regulamentul circulației rutiere precum că Andrei Codreanu a încălcat aceste norme, dar fără a se referi la circumstanțele concrete ale cazului. Din acest considerent raportăm aceste norme la circumstanțele din speță pentru a vedea că ele au fost respectate.

a) Din materialele cauzei și probele prezentate nu rezultă careva indici ale faptului că Andrei Codreanu avea o anumită stare care iar influența în sens negativ atenția și reacția fapt care ar trebui să se reflecte asupra vitezei de deplasare. Dimpotrivă acesta a declarat odată cu audierea sa că în momentul când a urcat la volan în seara din speță nu era obosit și nu avea careva probleme de sănătate sau emoționale. La fel nici martorii-pasageri nu au declarat careva detalii care ar ridica dubii cu referire la acest aspect.

b) Inculpatul Codreanu Andrei este un șofer cu experiență vastă în conducere, el conduce de foarte mulți ani și doar ca șofer de rută conduce aproximativ de 17 ani. Prin urmare el are capacitatea, reieșind din experiența sa, de a prevedea anumite situații periculoase în trafic. La caz atenția acestuia era îndreptată spre conducerea în siguranță a autovehiculului și conform declarațiilor martorilor-pasageri atenția acestuia nu era îndreptată în altă direcție decât la conducerea în siguranță a mijlocului de transport. Și aici iarăși vine concluzia că acest factor nu poate fi invocat în speță ca fiind un factor de care Andrei Codreanu nu a ținut cont la determinarea regimului de viteză.

c) După cum rezultă din materialele cauzei starea tehnică a vehiculului conform procesului-verbal de examinare a stării tehnice a unității de transport corespunde normelor tehnice. În rutieră erau 3 pasageri, prin urmare autovehiculul nu era încărcat. Și alte indicii legate de acest aspect nu au existat.

d) Unicul factor care ar fi determinat adaptarea vitezei de deplasare și de care a ținut cont Andrei Codreanu a fost situația rutieră. Astfel, ținând cont că afară ninge, era întuneric și vizibilitatea era redusă acesta a adaptat viteza de deplasare reducând-o la aproximativ 30 km/h conform unor aprecieri subiective ale inculpatului și ale martorilor-pasageri.

Prin urmare se poate de concluzionat că toți factorii de care trebuie să țină cont un șofer la adaptarea regimului de viteză au fost luați în calcul de către Andrei Codreanu în seara zilei de 21 noiembrie 2018. Probe care ar dovedi contrariul la dosar nu există.

Prin urmare învinuirea adusă de acuzare a fost una tipizată, abstractă și neraportată la cazul lui Andrei Codreanu sau altfel spus nu au fost arătate anumite acțiuni sau inacțiuni ilegale ale lui Andrei Codreanu care au determinat producerea accidentului rutier.

În concluzie instanța de judecată nu a făcut trimitere concretă la una din aceste litere ale prevederii menționate cu referire la circumstanțele concrete ale cauzei ci s-a limitat la a face referire la toate aceste litere fără a arăta cum Andrei Codreanu a reușit să le încalce pe toate. Dacă să ne conducem de concluzia acuzării și a judecătorului atunci pentru a încălca toate aceste norme deodată ar fi trebuit ca Andrei Codreanu să fi fost obosit, bolnav, neîndemânatic și neatent, conducând automobilul cu defecte tehnice (de ex: lipsa frânei, fără lumină, etc.) pe un sector de drum unde sunt treceri de pietoni și nu a micșorat viteza la X km/h fapte confirmate prin martori, înscrisuri, înregistrări video, etc., prin ce a încălcat toate prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Regulamentul circulației rutiere. În speță inculpatului nu i-a putut fi imputată nici o probă care să confirme nerespectarea uneia din aceste prevederi nemaivorbind de toate odată.

4. Concluzia judecătorului referitor la vinovăția inculpatului Andrei Codreanu se bazează pe faptul că în opinia instanței accidentul era posibil de evitat. Această concluzie instanța a format-o din "analiza datelor concrete ale speței" așa cum se relatează la pagina 9 din sentință. Ulterior, această concluzie a instanței se bazează pe presupuneri și pe calcule neargumentate științific sau nici măcar în baza unor date unanim recunoscute. În speță experții nu au putut stabili dacă conducătorul automobilului Mercedes Sprinter cu n/î HOA 481 a avut sau nu posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului, însă instanța a stabilit că Andrei Codreanu a avut această posibilitate.

În primul rând instanța a constatat că victima a parcurs 4,4 m deoarece era angajat în traversarea străzii din stânga spre dreapta relativ direcției de mers a inculpatului. Această concluzie nu este argumentată și nici probată or nu există probe care să confirme ce făcea și unde concret se afla victima până la momentul impactului, or victima fiind intoxicată grav cu alcool etilic indiscutabil că nu avea o direcție de mers stabilă și din câte se poate de presupus era într-o mișcare haotică.

5. Instanța a mai reținut că viteza de deplasare a pietonului nu putea fi una mare în condițiile în care acesta se rotea pe carosabil și prin urmare nu putea apărea brusc în fața automobilului, iar în continuare a făcut un calcul bazat pe date cu referire la:

- viteza de deplasare a automobilului de 25-30 km/h care nu a fost constatată în cadrul dosarului;
- distanța de 4,4 m parcursă de pieton care a fost presupusă de instanță în baza unor calcule proprii;
- vizibilitatea de 10 m relatată de inculpat (deși la pag. 8 reține cu referire la declarațiile inculpatului că vizibilitatea era de maxim 25 m, la pag. 9 se referă la 10 m spațiu de vizibilitate).

"Datele exacte" reținute de instanță sunt preluate din declarațiile subiective ale inculpatului cu referire la viteza de deplasare, spațiu de vizibilitate și altele și ele nu pot sta la baza calcului efectuat de instanță, similar cum experții în lipsa unor date obiective nu pot oferi răspuns la anumite întrebări ce țin de competența lor cu atât mai mult instanța nu poate face acest lucru în temeiul unor presupuneri.

6. Instanța a reținut că din moment ce victima era îmbrăcată în negru pe fonul alb al zăpezii acesta trebuia să fie observat de șofer. Martorii și inculpatul au relatat că ultimul era atent la drum și se uita în direcția de deplasare a autovehiculului și a văzut pietonul doar la distanța de circa 2-3 m în fața mașinii, pe când judecătorul care nu a fost în autovehicul și care nu a combătut argumentele că șoferul era atent la drum spune că conducătorul auto trebuia să-l observe din timp. În lipsa unor argumente clare versiunea inculpatului nu a fost răsturnată de instanța de judecată și ea este destul de credibilă.

7. Un moment esențial al sentinței contestate este că instanța a reținut declarațiile martorilor și anumite înscrisuri ca probe care confirmă vinovăția inculpatului însă nu a argumentat cum ele confirmă această vinovăție. Aceste probe de fapt îl dezvinovățesc pe inculpat.

Martorii Talpă Elena, Garabadjiu Ștefan, Munteanu Maria, sunt pasagerii care au dat declarații în instanța de judecată referitor la circumstanțele accidentului rutier. Ei de fapt sunt unicii martori oculari identificați și audiați în instanță. Ei nu au indicat asupra unor circumstanțe care să ducă la concluzia că Codreanu Andrei a comis careva acțiuni sau inacțiuni care ar putea fi calificate ca fiind încălcări ale Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009 și care ar fi determinat producerea accidentului rutier și nemijlocit decesul lui Culeanu Andrei.

Dimpotrivă ei au oferit detalii legate de comportamentul lui Codreanu Andrei în momentul conducerii mijlocului de transport, tamponării lui Culeanu Andrei și imediat după impact. Conform acestor relatări Codreanu Andrei conducea automobilul în mod liniștit, atent și cu viteză mică.

Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 21.11.2018, raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 15.02.2019 și nr. xxxx din 22.02.2019, raportul de expertiză nr. xxxx, nr. xxxx, pretinsele probe ale acuzării nu au răsturnat prezumția de nevinovăție a lui Codreanu Andrei și nici măcar nu au ridicat anumite dubii referitoare la vinovăția sa în producerea accidentului rutier.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Crivenco Roman în numele inculpatului.

Admis apelul și apelul suplimentar al procurorului, sentința casată parțial, în partea stabilirii cheltuielilor de judecată, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

S-a dispus încasarea de la Codreanu Andrei în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 23 933,70 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, a conchis că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Codreanu Andrei just încadrându-le în dispoziția art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *„încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul persoanei”*.

Cu referire la motivele invocate de partea apărării, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Codreanu Andrei, or, aceasta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale.

Necătând la faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta a fost dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile succesului părții vătămate Culeanu Valeriu, declarațiile martorilor Garabajiu Ștefan, Munteanu Maria, Iovu Mihai, Talpă Elena, Dobrea Iurie, Codreanu Vitalie, Golubenco Igor, Croitoru Ruslan, Bulat Anatolie; prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, schița accidentului rutier și planșa fotografică a unității de transport pe care sunt vizibile deteriorările parbrizului, capotei și grilei în urma coliziunii cu pietonul, prin raportul de constatare nr. xxxx din 15.02.2019 și prin

rapoartele de expertiză judiciară nr. xxxx din 22.02.2019 și nr. xxxx, nr. xxxx din 20.11.2019.

Instanța de apel, analizând declarațiile martorilor, a considerat că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

Nu au putut fi reținute argumentele apărării privind lipsa componentei de infracțiune în acțiunile inculpatului, or chiar dacă victima ar fi traversat drumul fără a se asigura că nu există vreun pericol, întrucât vizibilitatea era una redusă, iar afară ninge conducătorul de vehicul în condițiile și împrejurările comiterii accidentului rutier era obligat să se ghideze de prevederile pct. 45 sub-pct. 1) și 2) din Regulamentului Circulației Rutiere și să adapteze viteza la condițiile rutiere astfel încât la apariția obstacolului să poată reacționa și evita coliziunea prin frânare sau eventual ocolirea lui. Altfel spus, dacă vizibilitatea cu faza scurtă a luminii automobilului este de maxim 25 de metri (a se vedea declarațiile inculpatului f.d. 55 Vol. II), conducătorul trebuie să adapteze viteza și să manifeste prudență sporită astfel încât la apariția unui obstacol la o distanță de maxim 25 de metri să poată reacționa corespunzător.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Codreanu Andrei, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele părții apărării, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor martorilor descrise mai sus.

Pot exista situații când datorită anumitor factori, din cauza apariției subite pe carosabil a pietonului, la o distanță extrem de mică, accidentul să fie imposibil de evitat, totuși instanța a apreciat că din analiza datelor concrete ale speței în cauză se impune concluzia că acestea permiteau evitarea impactului din următoarele considerente:

Din declarațiile inculpatului reiese că pietonul a traversat drumul de la stânga la dreapta, iar sistemul de iluminare a autovehiculului (faza scurtă) acoperă și banda stângă a drumului pe care nu erau careva obstacole (autoturisme sau obiecte) după care pietonul ar fi fost imposibil de observat, respectiv întrucât coliziunea cu pietonul a avut loc pe banda din dreapta la o distanță de 0,8 m față de axa drumului care avea lățimea totală de 7,20 metri (a se vedea schița accidentului rutier f.d. 30 Vol. I), reiese că victima după angajarea traversării drumului de la stânga la dreapta sa parcurs cca 4,4 metri (3,6m banda din stânga + 0,8 metri - banda din dreapta).

La fel, din declarațiile inculpatului a rezultat că în momentul când a văzut victima aceasta se rotea având mâinile în sus fiind lovit din spate, declarație confirmată obiectiv și de raportul de expertiză judiciară nr. xxxx, nr. xxxx din 20.11.2019, care după leziunile depistate a stabilit faptul că victima a fost lovită din spate (f.d. 156 Vol. I).

Fapt ce demonstrează că viteza de deplasare a pietonului la traversarea drumului nu putea fi una mare în condițiile în care acesta se rotea pe carosabil. Respectiv nu s-a confirmat versiunea inculpatului precum că victima ar fi apărut brusc la o distanță de 2-3 metri înaintea automobilului, ori dacă în condițiile de ninsoare vizibilitatea era de cca 10 metri (f.d. 54 Vol. II) la viteza declarată de 25-30 km/oră automobilul parcurge distanța de 10 metri în cca 1,2-1,4 secunde ($25000/30000 \text{ metri} : 3600 \text{ secunde} = 6.9- 8,4 \text{ metri pe secundă}$) fiind imposibil ca victima să parcurgă distanța de 4,4 metri (banda din stânga și 0,8 metri din cea din dreapta) și să apară în fața automobilului într-un așa interval scurt de timp, cu atât mai mult că era în stare de ebrietate avansată.

La fel, instanța de apel a reținut că, accidentul a avut loc la ieșirea din comuna Ghelăuza, iar conform planșei fotografice din dosar (f.d. 31 Vol. I) în ambele părți a drumului este câmp care era acoperit cu zăpadă în acel moment, astfel că instanța de fond justificat a apreciat că gesticularea cu mâinile în aer de către victimă atrage în primul rând atenția șoferului față de obstacolele statice, mai ales că victima era îmbrăcată în haine întunecate și a apărut în câmpul de vizibilitate pe fonul alb al zăpezii din jur în care se reflecta luminile automobilului (faza scurtă), prin urmare s-a demonstrat că victima era deja pe carosabil în momentul apropierii autovehiculului, respectiv putea și trebuia să fie observată de Codreanu Andrei la o distanță care să-i permită evitarea impactului, cu atât mai mult că inculpatul nu este un șofer începător, ci unul cu o experiență impunătoare de mai bine de 16 ani de muncă (f.d. 220 Vol. I). Totodată și circumstanța că inculpatul (ca și alți colegi - șoferi de rute audiați în sedință) cunoștea că în s. Ghelăuza exista o așa persoană care din cauza unor dereglări poate apărea pe carosabil în mod intenționat, impunea o atenție și diligență sporită la traversarea localității date, care cu regret inculpatul nu a manifestat-o.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către partea apărării, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, apelul părții apărării, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art. 414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Consecvent, instanța de apel a menționat că, reiterarea de către instanța de apel a alegațiilor instanței de fond în partea contestată de către apelant, în contextul expus, este inoportună, considerându-le legale și întemeiate.

Referitor la apelurile declarate de către procurorul în Procuratura raionului Strășeni Mariana Stănilă și apelul suplimentar al procurorului în Procuratura de circumscripție Chisinau Radu Săli referitor la blândețea pedepsei aplicate inculpatului Codreanu Andrei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod

penal, precum și neîncasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel le-a considerat parțial întemeiate, urmând a fi admise în partea cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit textului apelurilor înaintate, acuzatorul de stat a solicitat stabilirea unei pedepse mai aspre față de inculpat, cu încasarea din contul acestuia în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare dispuse în prezenta cauză.

Analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în apelurile acuzatorului de stat, instanța de apel a constatat că, acestea își găsesc confirmarea la judecarea apelurilor declarate, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea cheltuielilor de judecată.

La stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate lui Codreanu Andrei, instanța de apel, având în vedere argumentele invocate în apelurile declarate în coraport cu circumstanțele constatate a reținut, că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, or scopul pedepsei penale v-a fi atins doar prin menținerea pedepsei stabilite .

Referitor la alegațiile procurorului în ce privește soluția adoptată de prima instanță privind respingerea cererii acuzatorului de stat de încasare a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 23 933,70 lei, și anume pentru efectuarea expertizelor medico-legale și judiciară nr. xxxx din 23.02.2019 - 320 lei; expertizei auto-tehnice; raportul de expertiză judiciară nr. xxxx nr. xxxx din 20.11.2019 - 19 820 lei și testului alcooscopic - 25,70 lei, din contul inculpatului, instanța de apel a considerat că, acestea sunt fondate și în acest sens, s-a impus casarea sentinței în partea ce ține de soluționarea chestiunii referitor la modalitate de încasare a cheltuielilor de judecată.

Conform prevederilor art. 143 Codul de procedură penală, intitulat „Cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie: (1) Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 6) altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, solicitarea apelantului cu privire la încasarea de la inculpatul Codreanu Andrei, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 23 933,70 lei, și anume pentru efectuarea expertizelor medico-legale și judiciară nr. xxxx din 23.02.2019 - 320 lei; expertizei auto-tehnice; raportul de expertiză judiciară nr. xxxx nr. xxxx din 20.11.2019 - 19 820 lei și testului alcooscopic - 25,70 lei, este una întemeiată și astfel, instanța de apel a considerat necesar de a o admite.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, instanța de fond justificat a admis parțial acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul lui Codreanu Andrei în beneficiul lui Culeanu Valeriu a prejudiciului moral cauzat în prin infracțiune în sumă de 100.000 (o sută mii) lei și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă 10 000 lei, în total suma de 110 000 (o sută zece mii) lei, în rest acțiunea civilă, fiind respinsă ca nefondată.

La fel, în mod corect a fost soluționată și soarta corpului delict - automobilului de model Mercedes Sprinter cu n/î HOA 191, care urmează să rămână în posesia proprietarului Vlădicescu Oleg.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate inculpatului, invocând argumente similare cu cele indicate în apel de către avocatul Roman Crivenco în numele inculpatului (pct. 3.2 din prezenta decizie), suplimentar adăugând că, soluția de încasare din contul inculpatului Codreanu Andrei în folosul statului a sumei de 23 933, 70 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată este una neîntemeiată, deoarece expertizele medico-legale, auto-tehnice și testul alcooscopic în sumă de 22 933, 70 lei au fost dispuse din oficiu de către organul de urmărire penală, în vederea stabilirii adevărului pe cauza penală nominalizată.

5.2. inculpatul Codreanu Andrei, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, invocând argumente similare cu cele indicate în apelul declarat de către avocatul Roman Crivenco în numele inculpatului și în recurs de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului.

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Totodată, notează că recurenții își motivează recursurile pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai indică că, instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sânt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurenții indică la prezența erorilor de drept prevăzute de pct. 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii* a alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit textului recursurilor declarate, recurenții nu au concretizat care din temeiurile pct. 6) le pune la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Ce ține de argumentele recurenților, prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal le apreciază ca neîntemeiate deoarece, verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei atât a inculpatului, cât și a avocatului acestuia Ionaș Gheorghe, consideră că nu s-a confirmat în speța dată, argumentele recurenților invocate în recursuri sunt combătute corect prin motivele descrise în sentință (f.d. 88 – 93 vol. VII) și în decizia instanței de apel (f.d. 162 – 182 vol. VII), asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și

veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor părții apărării, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, *hotărârea Albert vs România din 16.02.2010*.

În continuare, Colegiul penal atestă că recurenții primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel și prima instanță, care în opinia acestora nu confirmă vinovăția lui Codreanu Andrei în comiterea infracțiunii incriminate, opinie ce nu poate fi acceptată, din considerentul că aceste probe au fost apreciate prin coroborare între ele atât de către prima instanță, cât și de instanța de apel, astfel fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia lui subiectivă greșită, or instanța de recurs ordinar nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurent în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Referitor la alegațiile recurentului precum că „atât sentința cât și decizia sunt bazate pe bănuieli”, Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate, or, vinovăția inculpatului se confirmă prin cumulul de probe din dosar, apreciate prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, fiind expuse în decizie și sentință motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, fiind respectate rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursurilor ordinare declarate, reiese că recurenții fac o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu pot fi acceptate aceste versiuni, or contravin constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, prin care au fost respinse argumentele apelantului, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe descrise și apreciate de prima instanță în sentință și de instanța de apel în decizia sa.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în recursurile ordinare declarate, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelul declarat de către avocatul inculpatului, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19

aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat temeinicia motivelor și erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursurile declarate sânt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Codreanu Andrei și ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Codreanu Andrei XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **14 aprilie 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana